

ÎȚI POATE OFERI VIATA MAI MULT? POTI SCHIMBA LUMEA?

contacts

DUMNEZEUL SPERANȚEI

Un dar neprețuit

Baschet cu Iisus

Lasă-L pe El să suteze

Pășește înainte

La momentul știut de
Dumnezeu

CONTACTS

VOL. 25, NR. 1

NOTA EDITORULUI PRIVEȘTE SPRE VIITOR CU SPERANȚĂ

Începutul de an aduce de multe ori schimbări și direcții noi, iar anul acesta nu este o excepție. Prietenul nostru Ronan Keane, care a lucrat ca editor al revistei *Activated* aproape 12 ani, se mută să lucreze la un proiect nou în timp ce ne-a transmis nouă responsabilitatea revistei. Îți mulțumim, Ronan, pentru munca pe care ai depus-o cu revistele și pentru gândurile excelente pe care le includeai la începutul fiecăreia ca să ne inspire să citim. Începând cu luna aceasta noi avem onoarea de a ne alătura echipei de redacție. Ne bucurăm pentru aceasta!

*

„Un an nou, o viață nouă” este o expresie des folosită când întorci pagina trecutului și începi un an nou. Totuși, ca să atingem acest țel înalt trebuie să luăm în considerare și cele spuse de Chesterton: „Țelul Anului nou n-ar trebui să fie să avem un an nou, ci să avem un suflet nou”.

Deși fiecare an nou aduce o cantitate bunică de optimism și de expectativă, există și nori de teamă la orizont, mai ales în vremurile nesigure în care trăim. *Îmi voi atinge țelurile? Vom fi, eu și familia mea, sănătoși în anul ce vine și în viitor? Voi fi capabil să îmi împlinesc responsabilitățile financiare?*

Începutul de an este un moment ideal să-ți

pui poverile pe umerii capabili ai lui Dumnezeu. După cum spunea odată William Carey: „Viitorul este atât de luminos pe cât sunt promisiunile lui Dumnezeu”. Dumnezeu a promis că va fi cu noi tot timpul (Matei 28:20). Ce moment mai bun de a ne ține de Dumnezeu și de a *da drumul* la toate câte ne fac să ne îngrijorăm. Cheia este să ne punem încrederea în El.

Articolele acestui număr al revistei au scopul de a insufla speranță; și după cum scria Peter Amsterdam în articolul său din pagina 4, speranța nu este o dorință vagă, ci o certitudine. Noi, credincioșii, avem certitudinea că orice ne-ar aduce anul, Dumnezeu poate să facă să lucreze pentru binele nostru fiindcă îl iubim și ne încredem în El (Romani 8:28).

Haideți să începem anul nou punându-ne, pe noi și pe cei dragi nouă, în mâinile lui Dumnezeu și să căutăm călăuzirea și ajutorul Său în toate treburile noastre. Să ne dea Dumnezeu speranță și putere pentru fiecare îndatorire, când noi privim la El și la Cuvântul Său, și să împărtășim iubirea și adevărul Său cu cei în nevoie.

Gabriel și Sally Garía
Echipe de redacție

© 2024 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din

Biblia versiunea Dumitru Cornilescu,

excepțiile fiind menționate explicit.

ContactS

C.P. 129, O.P. 72

cod 032468

București

info@activated-europe.com

www.activated-europe.com/ro

Editori: Gabriel și Sally Garía

Tehnoredactare: Gentian Suçi

Traducere: Oana Toșu

A-RO-MG-AM-276-X

Niciodată nu este prea târziu pentru speranță

MARIE KNIGHT

Sunt un grădinar amator, dar iubesc plantele și florile! În grădina mea de flori cel mai bine mi-au crescut narcisele și zambilele. Poate fiindcă odată ce plantezi bulbi în pământ nu prea au nevoie de altă îngrijire. În fiecare primăvară apar cu culorile lor vesele și puternice!

Cu câțiva ani în urmă a fost nevoie să ne ocupăm de sistemul de canalizare al casei și, din fericire, problema s-a rezolvat. Însă, cu regret, grădina mea a fost exact în locul care trebuia săpat. Privind buldoexcavatorul cum săpa pământul în care eu adăugasem bulbi noi în fiecare an, am simțit un junghi de regret. N-am avut cum să găsec plantele înainte de săpare, așa că le-am considerat pierdute. Când treaba a fost terminată muncitorii au pus pământul înapoi în șanț.

Unde era înainte grădina mea, acum era numai pământ tare și greu. Eram sigură că nu va mai crește nimic acolo. Însă după câteva săptămâni am început să observ mugurași ieșind din pământ. Se pare că bulbii ajunseseră cam în același loc, iar căldura soarelui i-a făcut să încolțească.

Am început să sap pământul și i-am replantat într-un alt loc unde mi-am făcut grădina de

flori. Unii bulbi erau și sub un metru de pământ, dar tot reușiseră să iasă la suprafață. Au trecut de atunci ani buni dar tot mai găsec narcise care răsar pe ici și colo prin curte.

Această întâmplare m-a făcut să mă gândesc că și noi ne găsim câteodată în situații întunecate care par fără speranță, dar indiferent cât de adânci sunt problemele, căldura și lumina iubirii lui Dumnezeu poate pătrunde până la jos și poate ajunge la noi.

Îmi amintește de ce a scris împăratul David: „M-a scos din groapa pieirii, din fundul mocirlei; mi-a pus picioarele pe stâncă și mi-a întărit pașii. Mi-a pus în gură o cântare nouă, o laudă pentru Dumnezeul nostru. Mulți au văzut lucrul acesta, s-au temut, și s-au încrezut în Domnul” (Psalmi 40:2-3).

Chiar dacă uneori, în momentul necazului nostru, ne simțim aruncați într-o groapă, fără nicio scăpare, Domnul este capabil să folosească situația noastră ca o mărturie a iubirii Sale, fiindcă ne va ajuta întotdeauna să izbăvim!

MARIE KNIGHT ESTE MISIONARĂ
PERMANENTĂ, VOLUNTARĂ ÎN SUA.

Dumnezeul speranței

PETER AMSTERDAM

„Dumnezeul nădejii să vă umple de toată bucuria și pacea pe care o dă credința, pentru ca, prin puterea Duhului Sfânt, să fiți tari în nădejde”(Romani 15:13).

Când citim Evangheliile înțelegem că Iisus știa dinainte că urma să sufere și să fie omorât, dar și că va învia din morți(Vezi Luca 18:31-33). Încrederea pe care a avut-o Iisus că va învia din morți este numită în termeni biblici „nădejde”(„speranță”).

În zilele noastre, când folosim cuvântul „speranță” înțelegem mai degrabă ceva ce cineva *dorește* să se întâmple. Transmite ideea că nu știm ce se va întâmpla dar că *dorim* să se întâmple ceva anume. Și Scriptura folosește uneori cuvântul „speranță” în felul acesta. Dar, de cele mai multe ori, acest cuvânt transmite în Biblie

un înțeles mai profund.

Înțelesul biblic al cuvântului grecesc *elpis*, tradus *speranță*, este „să dorești ceva bun și să te aștepti să îl primești”. *Dictionary of the Later New Testament and Its Developments* explică astfel: „Speranța în Noul Testament este, prin definiție, caracterizată de *certitudine*”.

Speranța biblică este certitudine fiindcă este înrădăcinată în învierea lui Iisus. Moartea Sa, urmată de învierea din morți, ne dă asigurarea – sau certitudinea – că și noi vom fi într-o zi înviați spre viața veșnică. Fiindcă ne punem credința în Iisus ca Mântuitor și credem că El este Fiul lui Dumnezeu, speranța noastră și așteptările noastre, chiar dacă nu sunt încă în realitate, sunt certe. Așteptarea noastră de a obține promisiunile lui Dumnezeu de salvare, de

care se vorbește aici este certitudinea așteptărilor, știind că Hristos va apărea în slavă. Deoarece avem certitudinea speranței, ne punem încrederea în Dumnezeu și în promisiunile Sale. Știm că promisiunile Sale sunt adevărate, chiar dacă nu am văzut împlinirea lor încă.

Un exemplu în Biblie de cineva care a avut o asemenea speranță găsim în viața lui Avraam. El și nevasta lui, Sara, ajunseseră la o vârstă înaintată, iar ea trecuse de vârsta când mai putea face copii, când Dumnezeu i-a spus că într-un an Sara va naște un fiu. Părea ceva improbabil și de aceea Avram se întreba: „Să i se mai nască oare un fiu unui bărbat de o sută de ani? Și să mai nască oare Sara la nouăzeci de ani?” (Geneza 17:17).

Însă apostolul Pavel a scris: „Nădăduind împotriva oricărei nădejdi, el a crezut, și astfel a ajuns tatăl multor neamuri... Și, fiindcă n-a fost slab în credință, el nu s-a uitat la trupul său care era îmbătrânit, avea aproape o sută de ani, nici la faptul că Sara nu mai putea să aibă copii. El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu, deplin încredințat că El ce făgăduiește, poate să și îplinească” (Romani 4:18-21).

Avraam a rămas neclintit în speranță, în credință, în siguranța că Dumnezeu va face ceea ce a spus. Biblia ne spune: „De aceea, dintr-un singur om, și încă un om aproape mort, s-a născut o sămânță în mare număr, ca stelele cerului, ca nisipul de pe malul mării, care nu se poate număra” (Evrei 11:12).

Cuvântul lui Dumnezeu este fundamentul credinței noastre. Pavel a scris despre „nădejdea vieții veșnice, făgăduite mai înainte de veșniciei de Dumnezeu” (Tit 1:2). Pavel vorbește despre speranța vieții veșnice ca o certitudine care este promisă de Dumnezeu. Deoarece Dumnezeu nu minte, noi știm fără urmă de îndoială că vom beneficia de promisiunile Sale.

Când înțelegem speranța în felul acesta biblic, ne putem găsi tăria să îndurăm testele și încercările vieții. Uneori căile vieții ne duc prin momente dificile de încercări. Dar dacă ne punem speranța în Dumnezeu avem asigurarea că El ne va ajuta și că, în cele din urmă, vom reuși, dacă nu în viața asta, atunci în cea viitoare. O

iertare a păcatelor și de viață veșnică cu Dumnezeu sunt certe, bazate pe promisiunile Sale.

Credința și speranța sunt interconectate, fiindcă certitudinea speranței se bazează pe credința noastră în Dumnezeu. Biblia ne spune: „Credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite” (Evrei 11:1). Speranța, în sensul biblic, ne face legătura cu viitorul fiindcă ne asigură că ceea ce Dumnezeu a promis se va întâmpla. Poate că nu s-a întâmplat încă, dar suntem siguri că se va întâmpla.

Spre exemplu, apostolul Pavel vorbește despre harul lui Dumnezeu care ne învață să trăim dumnezeiește în vremurile prezente, în timp ce „așteptăm fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor Iisus Hristos” (Tit 2:12-13). Speranța despre

asemenea speranță ne poate da curajul și tăria morală să rămânem pozitivi și să slăvim prin orice provocare a vieții și prin sușurile și coborâșurile cu care ne confruntăm.

Ne punem încrederea în promisiunile lui Dumnezeu, care a promis că va lucra spre binele celor ce îl iubesc (Romani 8:28). Suntem capabili să înfruntăm greutăți știind că vom ajunge să trăim în prezența Domnului pentru totdeauna. Avem convingerea că, indiferent ce ne-am confrunat, oricât de dificil ar fi, în cele din urmă vom fi pentru totdeauna cu Domnul (1 Tesaloniceni 4:17).

Credința noastră se bazează pe certitudinea speranței noastre, ceea ce Scriptura numește „o ancoră a sufletului” (Evrei 6:19). Faptul că știm că Iisus a murit pe cruce ca noi să fim în relație cu Dumnezeu, că El este prezent zilnic în viețile noastre și că suntem asigurați de viața veșnică cu El, toate acestea ar trebui să ne ghideze modul cum gândim și cum simțim în ceea ce privește viețile noastre.

Când ne reamintim de ceea ce urmează – siguranța mântuirii noastre și binecuvântările

eternе – putem înfrunța cu curaj provocările, fiind siguri că indiferent de deznodământ avem speranța unui viitor cu Dumnezeu. Când trăim cu această speranță știm că finalul etern va fi glorios și putem înfrunța mai bine dificultățile vieții, știind că El are un scop și un plan pentru viețile noastre și pentru lume.

Ni s-a dat darul neprețuit al mântuirii și vom petrece eternitatea în iubire, bucurie și pace cu Dumnezeu. Ca purtători ai acestei speranțe, suntem chemați să împărtășim această speranță cu alții, să ne străduim pe cât putem noi mai bine să-l reprezentăm pe Iisus, să-i iubim pe ceilalți cum i-ar iubi El și să-i ajutăm să cunoască iubirea și grija Sa pentru ei. Să ne trăim viețile cu speranța pe care o avem în Hristos și să împărțim acea speranță cu alții, așa cum Iisus a împărțit-o cu noi.

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA LUI, MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ADAPTAT DUPĂ ARTICOLUL ORIGINAL.

Baschet cu Iisus

LENKA SCHMIDT

Nepoata mea de 18 ani, Tereza, tocmai a plecat de la noi să se întoarcă la casa ei. Am trecut câteva zile împreună și m-am atașat de ea. Mama ei are o boală gravă care avansează; este la pat și are nevoie de multă îngrijire. Este bolnavă de vreo șase ani, ceea ce a afectat mult întreaga ei familie. Povara a căzut pe umerii tuturor!

Înainte ca Tereza să plece am citit împreună un articol care făcea referire la versetul „Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi” (1 Petru 5:7). Atunci mi-a venit în minte o idee, ca și cum Iisus era îmbrăcat sport și eu țineam în mână o minge. Mingea reprezenta îngrijorările mele. Impresia mea era că tot ce trebuia să fac era să-i pasez mingea lui Iisus iar El se va îngriji de ea. Așa că am pasat și m-am simțit ușurată. Doar Iisus poate lua mingea și poate șuta coșul victoriei!

I-am spus nepoatei mele această idee. I-am explicat că și-ar putea imagina fiecare membru al familiei ei pentru care se îngrijorează ca fiind o minge pe care o poate pasa lui Iisus, una câte una. Mingea-mama – lui Iisus. Mingea-tata – lui Iisus. Mingea-fratele – din nou, lui Iisus. Și încă o minge, examenul ei de sfârșit de liceu și de intrare la facultate – lui Iisus.

I-am explicat că este imposibil pentru ea să care singură povara atâtor presiuni și stres continuu. Cred că a ajutat-o. Din fericire ea are o relație apropiată cu Iisus care, cred, este și da-

torită dificultăților cu care s-a confruntat.

Apoi m-am gândit la viața mea și am încercat să aplic această lecție și la mine. Fiica mea și viitorul ei – o minge. Mi-am imaginat că o pasez direct lui Iisus, este problema *Lui*. Relațiile mele, munca mea, grupul meu de studii biblic, problemele curente și chestiunile nerezolvate, fiecare din ele este câte o minge. Din nou și din nou, m-am concentrat mental la acea imagine – pasez fiecare minge lui Iisus!

Mi-am făcut o rezoluție, prin harul lui Dumnezeu, când mă voi mai confrunța cu orice îngrijorare, stres, presiune, disconfort, durere, boală, frustrare sau mânie, să fac un efort conștient să pasez *imediat* acea minge lui Iisus. Nu vreau să car niciuna dintre acele poveri, nici măcar pentru un minut! Nu este problema mea, ci a *Lui*, iar El este cu mult mai capabil să le mânuiască, decât mine!

După cum a spus Rick Warren: „Un creștin îngrijorat este un oximoron”. Deci, refuz să mă îngrijorez! Și aștept cu anticipație toate coșurile pe care Iisus le va șuta pentru mine și pentru cei dragi mie!

LENKA SCHMIDT A DESFĂȘURAT MUNCĂ MISSIONARĂ ÎN MULTE ȚĂRI, INCLUSIV ZECE ANI ÎN AFRICA. ACUM CONTINUĂ CA MISSIONARĂ ÎN CEHIA, UNDE TRĂIEȘTE ÎMPREUNĂ CU SOȚUL ȘI FIICA PE CARE AU ADOPTAT-O CA BEBELUȘ CÂND TRĂIAU ÎN CONGO.

PĂȘESTE ÎNAINTE

JOYCE SUTTIN

Era ziua de Anul Nou și făceam ceea ce iubeam să fac. Stăteam într-o poziție oarecum ciudată pe scaunul meu, un balansoar mic și pictam un peisaj pe șevalet. Amestecam culori și eram complet captivată de ceea ce făceam. Trecuseră așa câteva ore. Apoi m-am ridicat ca să-mi întind mușchii și să mă apuc de alte treburi când, m-a luat o durere puternică de spate. Aproape că am țipat de durere! De-abia puteam să fac un pas din cauza durerii!

Mai avusesem și înainte probleme cu spatule. Îmi supraestimam puterea și am mutat niște mobilă grea și niște plante mari. Fusesem prea nerăbdătoare ca să aștept să vină cineva să mă ajute. Fusesem prea mândră să recunosc că nu mai pot face ceea ce puteam înainte.

„De ce?” m-am plâns, întinzându-mă în pat cu o pungă de gheață. „De ce eu? De ce azi?” Mă gândisem mult la noul an în săptămânile

trecute. Mă rugasem și îmi făcusem lista priorităților. Eram inspirată de ideea noilor provocări. Eram pregătită să mă plonjez în viitor.

Când ai dureri mari și fiecare mișcare te doare, te face să te gândești mult la cum să te miști. Când fiecare pas îți provoacă durere din cauza nervului sciatic te miști cu mare atenție, conștient de ceea ce faci. Te miști foarte încet și înveți să ai răbdare. Fiecare pas ajunge o mică victorie; fiecare mișcare o coreografie foarte bine planificată și o acțiune bine structurată.

Când managementul durerii devine parte din viața ta de zi cu zi, îți poate copleși toată ziua. Tot ce faci se centrează pe minimalizarea durerii. Dintr-o dată, unele lucruri încep să-și arate adevărata valoare. Lucrurile mici care, poate, înainte te săcăiau, nu le mai bagi în seamă. Lucrurile pe care le considerai priorități, dintr-o dată nu mai sunt importante. Hârtiuța

de pe jos mai poate aștepta iar cursul de exerciții fizice pe care îl iubeai a ajuns la capătul listei.

Acum apreciez timpul și încetinesc ritmul ca să mă gândesc la ceea ce este important pentru mine. Mă odihnesc mai mult decât credeam că pot, simt miracolul vindecării și că îmi revine puterea. Gândindu-mă la ceea ce este cu adevărat important în viața mea, îmi analizez orarul și șterg din lucrurile pe care nu trebuie să le fac. Privesc la unele dintre obiceiurile mele care îmi consumă energia în loc să îmi dea energie. Privesc la tendința mea de a mă împinge până la limita puterii mele.

Îmi dau seama că dacă nu mă îngrijesc cum trebuie de mine voi ajunge să nu mai fac altceva decât să mă îngrijesc de mine și nu-i voi mai putea ajuta pe alții. Îmi dau seama că trebuie să solicit ajutor și să aștept până acel ajutor vine ca să fac lucrurile care îmi depășesc abilitățile. Îmi dau seama că împing prea mult și prea repede și trebuie să încetinesc ritmul și să pășesc măsurat. Și, cel mai important, aplic aceste lecții și în relația mea cu Domnul. Când îi cer ajutorul trebuie să aștept ca El să îmi răspundă. Trebuie să îi încredințez Lui fiecare pas și să mă mișc în ritmul Său.

În loc să atac cu toată viteza noul an, trebuie să fac pași grijulii și calculați. Mi-am șters noile rezoluții pe anul acesta și am început o scurtă listă de rugăciune, nu pentru lucrurile pe care

trebuie să le fac ci pentru modalitățile în care trebuie să mă schimb. Pășesc încet, cu atenție și cu rugăciune în viitor și știu că, cumva, acest an va fi un an bun.

Dar El știe ce cale am urmat;
și, dacă m-ar încerca, aș ieși curat ca aurul.
Piciorul meu s-a ținut de pașii Lui;
am ținut calea Lui și nu m-am abătut de la ea.

N-am părăsit poruncile buzelor Lui;
mi-am plecat voia la cuvintele gurii Lui.
(Iov 23:10-12)

Eu îți arăt calea înțelepciunii,
te povățuiesc pe cărările neprihănirii.
Când vei umbla, pasul nu-ți va fi stânenit;
și când vei alerga, nu te vei poticni.
Ține învățătura, n-o lăsa din mână;
păstrează-o, căci ea este viața ta. (Proverbe
4:11-13)

Inima omului se gândește pe ce cale să merge,
dar Domnul îi îndreaptă pașii. (Proverbe
16:9)

JOYCE SUTTIN ESTE PROFESOARĂ PENSIONARĂ
ȘI SCRITOARE ȘI TRĂIEȘTE ÎN SAN ANTONIO,
SUA. URMĂREȘTE BLOGUL EI [HTTPS://
JOY4DAILYDEVOTIONALS.BLOGSPOT.COM/](https://JOY4DAILYDEVOTIONALS.BLOGSPOT.COM/).

VALORI ADEVĂRATE

Nimic de valoare nu se naște din ambiție sau din simțul datoriei, ci din iubire și devotament față de ceilalți oameni. – *Albert Einstein*

Gandhi a identificat cele șapte păcate ale lumii ca fiind: averea fără muncă, plăcerea înaintea conștiinței, cunoașterea fără caracter, comerțul fără moralitate, știința fără umanitate, venerarea fără sacrificiu și politica fără principii.

Trebuie să înțelegem adevărurile spirituale și să le punem în practică în viața noastră modernă. Trebuie să ne luăm tăria din virtuțile aproape uitate precum simplitatea, smerenia, contemplarea și rugăciunea. Necesită o dedicare mai presus decât știința, decât sinele, însă răsplățile sunt mari și este singura noastră speranță. – *Charles Lindbergh*

Cel care încearcă să trăiască singur nu va reuși ca ființă umană. Inima lui se va ofili dacă nu răspunde unei alte inimi. Mîntea lui se va micșora dacă aude doar ecurile propriilor gânduri și nu își găsește altă inspirație. – *Pearl S. Buck*

Să nu măsoari avuția după lucrurile pe care le ai, ci după lucrurile pe care nu le-ai vinde pentru bani. – *Autor necunoscut*

Un individ nu a început să trăiască până ce nu s-a ridicat deasupra preocupărilor individualiste înguste până la preocupările mai vaste ale întregii umanități. – *Martin Luther King Jr.*

Viața, în timp, își va pierde sensul dacă nu și-l găsește în eternitate. – *Nikolai Berdyaev*

Ți-ai folosit cel mai bine viața ta dacă ți-ai folosit-o pentru ceva mai de durată decât viața ta. – *William James*

Fericirea nu ține atât de mult de a avea cât de a împărți. Ne facem un rost din ceea ce adunăm, dar ne facem o viață din ceea ce dăruim. – *Norman MacEwan*

Dacă viața este scurtă, moderează-ți grijile și proiectele pământești; nu te încarca cu prea multe provizii pentru o călătorie atât de scurtă. – *Autor necunoscut*

Cele mai bune și mai minunate lucruri în această lume nu pot fi văzute sau atinse. Trebuie să fie simțite cu inima. – *Helen Keller*

Viața devine mai grea pentru noi când trăim pentru alții, dar devine și mai profundă și mai fericită. – *Albert Schweitzer*

Iisus a spus: „Vedeți și păziți-vă de orice fel de lăcomie de bani; căci viața cuiva nu stă în belșugul avuției lui”(Luca 12:15). Viața, cea adevărată, nu constă deloc din lucruri, fiindcă lucrurile nu pot satisface. Ar putea satisface temporar trupul însă nu pot satisface niciodată sufletul și spiritul care se plînge lui Dumnezeu Tatăl pentru bucurie și scop în viață și împlinirea eternă pe care doar Dumnezeu o poate da. – *Alex Peterson*

REDIRECȚIONAT!

G.L.ELLENS

Uneori, fără vina noastră, viețile noastre iau o altă direcție decât aceea pe care o așteptăm. Prima noastră reacție ar putea fi să ne văităm „De ce eu? De ce acum?”.

De cele mai multe ori prima noastră reacție este negativă fiindcă ne confruntăm cu faptul că nu suntem în control. Uneori tocmai de aceea ne „redirecționează” Dumnezeu – să ne arate că, în final, El este cel în control.

M-am confruntat și eu odată cu ceva de genul acesta. Am primit niște vești neașteptate și parcă mi-a fugit pământul de sub picioare. Familia cu care lucrasem de patru ani m-au informat că se vor întoarce în Europa într-o lună. Puteam sta în casa în care ne aflam încă două luni dar după aceea contractul expira. Eram într-o situație incertă, fără loc unde să stau și fără nimeni cu care să lucrez.

Stăteam la o intersecție și așteptam să se facă verde și mă tot gândeam la schimbarea neașteptată din viața mea. Apoi l-am întrebat pe Domnul „De ce? De ce acum, Doamne?” și m-a copleșit un sentiment puternic că Dumnezeu este cu mine. Mi-a venit în minte versetul: „Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace și nu de

nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde” (Ieremia 29:11).

Am zămbit și am inspirat adânc. Indiferent ce mă așteaptă, știu că Dumnezeu este cu mine. El are un plan pentru viața mea și, indiferent de situația mea actuală, El va face ca totul să fie bine.

Privind acum la acei patru ani în urmă știu că versetul s-a adevărit în viața mea. Acum sunt într-o situație mai bună decât atunci. Dumnezeu știa că era momentul unei „redirecționări” în viața mea, iar El nu dă greș niciodată. El a condus schimbarea și m-a ajutat să răzdesc. Tot ce a trebuit să fac a fost să-mi dau viața Lui, din nou. Astfel viața mea a ajuns să fie mai bună. A fost doar o cotitură în drum și în niciun caz sfârșitul! Din proprie experiență pot spune, cu sinceritate, că viitorul este pe cât de luminos sunt promisiunile lui Dumnezeu.

G.L. ELLENS ESTE MISIONARĂ ȘI EDUCATOARE ÎN ASIA DE SUD-EST DE MAI BINE DE 25 DE ANI. DEȘI ESTE PENSIONARĂ EA CONTINUĂ SĂ FIE ACTIVĂ ÎN MUNCA VOLUNTARĂ ȘI, DE ASEMENEA, ÎȘI URMEAZĂ PASIUNEA SCRISULUI.

El ține viitorul

RUTH DAVIDSON

Deși trăim într-o lume agitată și nesigură, este minunat să știm că avem un Mântuitor iubitor care ne cunoaște fiecare durere a inimii și fiecare nevoie. El ne umple cu *certitudnea* Lumii Sale și nu avem de ce să ne temem.

Privind către orizontul noului an o putem face fără frământare, știind că avem asigurarea speranței pentru viitor. „Ferice de poporul care cunoaște sunetul trâmbiței, care umblă în lumina feței Tale, Doamne” (Psalmul 89:15).

Tatăl nostru ne încurajează să merge și mai aproape de El. Dacă ne focalizăm atenția asupra Lui și suntem dornici pentru schimbare, putem fi transformați. El ne spune să nu ne conformăm tiparului acestei lumi, ci să fim schimbați prin înnoirea minții noastre. Atunci vom putea testa și discerne voia lui Dumnezeu – cea bună, plăcută și desăvârșită (Romani 12:2).

Domnul spune: „Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi” (Evrei 13:5-6).

De-a lungul anilor, imnul „Știu cine ține viitorul” a fost o mare inspirație pentru mine ori de câte ori m-am clătinat sau am căzut.

Nu prea știu ce va fi mâine
Și iau toate rând pe rând.
Nu visez zile senine,
Poate nori pe cer se strâng.
Nu mă-grijorez de mâine

Fiindcă știu ce-a spus Iisus,
Azi eu merg cu El alături
Căci El știe ce-i la dus.

Multe lucruri despre mâine
Nu prea am cum să-nțeleg,
Dar știu cine ține mâine,
Și mâna Lui eu o aleg.

Cu fiecare pas e mai lumină,
Norii pe rând se risipesc
Și povară mai ușoară,
Când pe scara aurită eu pășesc.
Acolo soarele veșnic strălucește
Și lacrimile nu mai udă ochiul,
La capătul curcubeului
Unde muntele atinge cerul.

Multe lucruri despre mâine
Nu prea am cum să-nțeleg,
Dar știu cine ține mâine
Și mâna Lui eu o aleg.
–*Ira Stanphill (1950)*

Meditând asupra acestor promisiuni minunate să mărsăluim în noul an, complet echipați cu certitudinea că Mântuitorul nostru minunat ne va ține și ne va ajuta să trecem de ziua de azi, de cea de mâine și mai departe, dacă ne ținem ochii ațintiți asupra Lui.

VEȘTI BUNE

SIMON BISHOP

Anul nou este, de obicei, momentul când oamenii își evaluează viețile, realizările, țelurile și progresul. Este, de asemenea, momentul să ne evaluăm anul care a trecut, să învățăm din greșeli și să vedem dacă este necesară o schimbare de direcție.

Țelul pe care aproape toți îl avem în comun – indiferent de naționalitate, personalitate, religie, statut social sau nenumăratele alte lucruri care ne diferențiază și ne fac unici – este fericirea! Să fii fericit, bucuros și satisfăcut este ceva ce aproape toată lumea dorește.

Atunci când îngerul a venit la păstori, imediat după nașterea lui Iisus, le-a spus: „Nu vă temeți, căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul” (Luca 2:10).

Acesta este fundamentul credinței, iar vestea bună este că Iisus a venit să aducă iubire, iertare și mântuire.

Ioan 3:17 spune: „Dumnezeu n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El”.

Cred că dacă vrem să fim creștini credincioși ne este de ajutor să ne gândim cum ne văd ceilalți și cum să portretizăm cel mai bine credința. În vremurile astea în care cele mai multe vești pe care le citesc și le aud oamenii sunt „veștile rele” avem ocazia să împărtășim cu alții bucuria credinței care este plină de *vești bune*.

Unul dintre țelurile mele pentru acest an este să fiu fericit în credința mea, să mă asigur că voi rămâne puternic în credință și neclintit, ca alții să fie atrași către Iisus, iar credința mea să se manifeste prin faptul că portretizez iubirea și bucuria Lui. Îmi amintesc de promisiu-

nea veștilor bune de mare bucurie pe care îngerul le-a anunțat la nașterea lui Iisus pentru *toți* oamenii – indiferent cine sunt sau în ce stadiu din călătoria vieților lor se află. Darul lui Iisus de mântuire este pentru toți cei care îl primesc. Toți au nevoie să audă vestea bună, nu doar cei aparent buni, nu doar cei religioși, nu poate cei pe care îi considerăm că merită, ci *toți* oamenii.

Există destule vești proaste în lume. Vreau ca oamenii să se simtă încurajați, inspirați și fericiți când petrec timp cu ei. Iată aici câteva versete biblice despre cum să fii umplut cu bucurie, fericire și râset.

„Dumnezeu nădejdiei să vă umple cu toată bucuria și pacea” (Romani 15:13).

„Înaintea feței tale sunt bucurii nespuse” (Psalmul 16:11).

„Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Iarăși zic: Bucurați-vă!” (Filipeni 4:4).

„Voi face din Tine bucuria și veselie mea” (Psalmul 9:2).

„Bucurați-vă în Domnul și înveseliți-vă” (Psalmul 32:11).

„Bucuria Domnului va fi tăria voastră” (Nemia 8:10).

Mă rog și pentru tine, când începi acest an nou, ca Iisus să-ți aducă bucurie dacă ești trist, pace dacă ești nervos, vindecare dacă ești bolnav, iubire dacă ești singur, suplinirea nevoilor dacă îți lipsește ceva, putere dacă ești obosit și toate binecuvântările pe care știu că El ar dori să ți le dea.

SIMON BISHOP ESTE MISIONAR PERMANENT ȘI LUCRĂTOR UMANITAR ÎN FILIPINE.

UN VIITOR ȘI O SPERANȚĂ

MARIE ALVERO

Amintirea plecării noastre din Mexico City este încă vie în mintea mea, chiar și după 18 ani. Îmi amintesc că am avut un sentiment profund de pierdere. Avusesem visuri mari pentru care muncisem mult și chiar începeau să se materializeze, dar a trebuit să le lăsăm în urmă.

Ne-am umplut remorca cu bunurile noastre pământești. Lăsăm în urmă un proiect pe care îl planificasem pe termen lung. Mersesem acolo cu tot ce am avut și investisem tot ce am putut, dar după doar 18 luni am fost nevoiți să îl lăsăm. Nu aveam nici 30 de ani dar era a doua oară când trebuia să o iau de la început. Puțin știam că nici nu va fi ultima oară. De fapt, micuța noastră familie a trebuit să se mute de 10 ori în 10 ani. Fie că era proiect umanitar sau afacere, am avut tot atâtea eșecuri ca și mutări.

Când ne-am mutat în Texas eram deja epuizată și cinică. Eram mai degrabă temătoare decât optimistă. Învășasem din experiență că dezamăgirea era pe aproape. Îmi era greu să am încredere în iubirea lui Dumnezeu și în bunătatea Lui. Nu spun că viețile noastre erau oribile, dar aveam probleme financiare și eram epuizați spiritual și mental. Eram fragilă și foarte obosită după o decadă foarte grea.

Într-o dimineață devreme fetița mea a venit la mine în pat și am luat-o lângă mine și am îmbrățișat-o. Nu mi-a luat decât câteva secun-

de, când realitatea mea plină de teamă m-a lovit. Am început să mă rog: „Doamne, ai milă de noi! Ai grijă de noi!” Atunci Dumnezeu a vorbit inimii mele: „Imaginează-ți cum ar fi, și cum te-ar durea sufletul, ca atunci când o îmbrățișezi pe fetița ta, ea să-ți ceară milă? Tu vrei ca ea să prospere! De ce crezi că trebuie să-Mi ceri îndurare, ca și cum nu mi-ar păsa de orice în legătură cu tine? Eu sunt Tatăl tău!” Aceste cuvinte mi-au străpuns inima! Să fiu eu un părinte mai iubitor ca Dumnezeu?

Cuvintele din Ieremia 29:11 mi-au umplut mintea: „Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde”. M-am gândit: *Ce-ar fi să cred pur și simplu că asta este adevărat? Ce s-ar schimba dacă aș crede pur și simplu că planul lui Dumnezeu este să ne ajute să prosperăm și nu să ne facă rău?* Răspunsul a fost ușor: Atunci nu mă voi mai teme.

N-am fost imediat, din clipa aceea, fără nicio teamă, însă am început să cred că există speranță și un viitor pentru mine și pentru familia ea. Și, cu timpul, lucrul acesta s-a dovedit a fi adevărat!

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

O SCHIMBARE DE DURATĂ

KEITH PHILLIPS

Anul Nou este mai mult decât un punct de referință în timp. Mulți îl văd ca pe o ocazie pentru un nou început în vreun aspect din viața lor.

Poate și din cauza calendarului nou, cu paginile lui noi, sau a jurnalului și a planificatorului cu paginile nescrise. Poate este și gândul că unii din cei apropiați nouă și milioane de alți oameni din toată lumea își pun rezoluții pentru noul an și ridică ștacheta. Oricum i-ai spune – o trezire personală, un imbold de la conștiința colectivă, sau presiunea anturajului – are efect, cel puțin pentru câteva zile. Știm cu toții cum merge treaba.

Anul acesta, însă, poate fi diferit. Anul acesta rezoluțiile tale pentru noul an pot fi începutul unor minunate schimbări de durată, mai ales dacă îl incluzi pe Dumnezeu în planurile tale și lucrezi împreună cu El. Dacă motivarea ta este să-i faci Lui pe plac, atunci poți fi sigur că El te va ajuta să îndeplinești orice schimbări sunt necesare (1 Ioan 5:14-15). Iar, în același timp, fiindcă te iubește și dorește să fii fericit, va aduce și alte lucruri bune în calea ta ca răspuns la rugăciunile tale. El a promis: „Domnul să-ți fie desfătarea și El îți va da tot ce-ți dorește inima” (Psalmul 37:4).

Gândindu-te la viitorul tău, te rog să iei în considerare faptul că decizia de a-ți pune

credința în Dumnezeu și a-L accepta pe Iisus ca Mântuitor este cea mai importantă decizie pe care fiecare dintre noi o face, fiindcă destinul nostru etern depinde de asta. Lucrurile acestei lumi sunt temporare, trupurile noastre vor îmbătrâni, iar noi în cele din urmă vom muri, însă Iisus a spus: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața... Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată” (Ioan 14:6; Ioan 11:25-26).

Iisus te iubește. Dacă îl chemi, chiar și cu cea mai simplă rugăciune, El va veni la tine. De fapt, El dorește să locuiască în inima ta, dacă îți deschizi viața Lui. Te poți ruga o rugăciune simplă de forma:

Dragă Iisus, te rog să mă ierți pentru greșelile mele. Cred că Tu ai murit pentru mine. Te invit în inima și în viața mea. Te rog să mă umpli cu iubirea Ta și cu Duhul Sfânt, să mă ajuți să Te cunosc și să mă călăuzești pe calea adevărului. Ajută-mă să Te iubesc și să-i iubesc pe alții și să trăiesc după cuvintele din cartea Ta, Biblia. Amin.

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

SPERANȚĂ PENTRU FIECARE ANOTIMP

Oricine Mă cunoaște are nu numai promisiunea unui viitor minunat în Rai dar și pace și bucurie aici și acum. Poți înlocui îngrijorarea și teama cu credința și încrederea știind că nimic nu te poate separa de iubirea Mea și de viitorul etern pe care l-am promis. (Romani 8:38-39).

Dacă ai încredere în Mine pentru orice aspect al prezentului și al viitorului tău, vei simți bucuria și pacea Mea. Deci, vino la Mine cu toate îngrijorările și grijile tale și ai încredere că în momentele de stres și de încercare Eu sunt întotdeauna cu tine. Bucuria Mea îți va da tăria și te va susține, indiferent de ce se întâmplă în lumea din jurul tău. (Neemia 8:10)

Ține-ți ochii ațintiți asupra Mea. Când navighezi furtunile vieții nu te preocupa de vânt și de valuri. Dacă te uiți la vânt te vei simți ca luat de vânt. Dacă te uiți la valuri vei simți că te îneci. Dar dacă te uiți la Mine vei avea credință că vei depăși furtuna.

Cea mai bună pregătire pentru ceea ce te așteaptă înainte, inclusiv momentele tulburătoare, este pregătirea inimii. Petrece timp în rugăciune și în comuniune cu Mine. Petrece timp citind din Cuvântul Meu și meditănd asupra lui ca să-l ascunzi în inima ta. Stai aproape de Mine și ai încredere că Eu voi fi întotdeauna cu tine.